

IX Ka 195/13

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2013 roku Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Nowicka

Protokolant: st.sekr. sąd. Magdalena Mackiewicz

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2013 roku

sprawy **D. R.** obwinionego o czyn z art. 119§ 1 kw na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 lutego 2013 roku, sygn. akt XII W 3793/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce orzeczonej w pkt I kary ograniczenia wolności wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem jednej opłaty za obie instancje oraz kwotę 50,- (pięćdziesiąt) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania.

IX Ka 195/13

## UZASADNIENIE

**D. R.** został obwiniony o to, że w dniu 25 listopada 2012r. około godz. 16.20 w T. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży 1 butelki wódki Absolwent wartości 23,89 zł na szkodę sklepu (...) sp. z o.o. T. ul. (...) - to jest za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2013 r. (sygn.. akt XII W 3793/12) Sąd Rejonowy w Toruniu uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin. Sąd zwolnił obwinionego od opłaty i wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obwiniony domagając się zmiany rodzaju kary, wywodząc, że podjął stałą pracę, którą wykonuje poza miejscem zamieszkania i wniósł o zamianę kary ograniczenia wolności na karę grzywny.

**Sąd Okręgowy zważył, co następuje.**

Apelacja skarżącego zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy uznał, że wybór kary dokonany przez Sąd meriti, wobec faktów, które zaistniały na etapie postępowania odwoławczego nie może zostać zaaprobowany. Podkreślenia wymaga fakt, że obwiniony podjął stałą pracę zarobkową poza miejscem zamieszkania - w S. - która tak z uwagi na miejsce jej wykonywania oraz wymiar jest bardzo absorbującą (k.32). Na podstawie już ujawnionych okoliczności można przewidywać, że poddanie się rygorom kary ograniczenia wolności w sposób wymagany przepisami prawa byłoby zgoła niemożliwe lub też zmusiłoby obwinionego do rezygnacji z zatrudnienia. Tego rodzaju konsekwencje byłyby nie do zaakceptowania. Pamiętać należy, że obwiniony zadeklarował

wolę poddania się karze i odbycia jej w formie kary grzywny wskazując na swoje dochody osiągane z wykonywanej pracy.

Wymierzając karę należy zwrócić uwagę na szeroko kładziony przez ustawodawcę nacisk na okoliczności dotyczące samego sprawcy, a mianowicie wskazane w art. 24§ 3 kw - takie okoliczności jak właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, zwłaszcza starania o naprawienie szkody, ale także wysokość dochodów sprawcy. W przedmiotowej sprawie na korzyść sprawcy niewątpliwie wpływa jego postawa procesowa, a także uwzględnienia wymaga jego sytuacja majątkowa, a zwłaszcza fakt, że w chwili obecnej pracuje. Pamiętać bowiem należy, że tylko adekwatna i sprawiedliwie wymierzona kara spełni zakładane cele. Wymierzenie kary zbyt surowej i niemożliwej do spełnienia w danych warunkach, nie tylko, że nie odniesie zakładanych skutków, a może doprowadzić do ujemnych następstw, co nie stanowi przecież intencji ustawodawcy.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

W trakcie analizy akt sprawy pod kątem zaistnienia przesłanek z art. 104 kpw i art. 440 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw, Sąd Okręgowy nie dopatrył się uchybień, które skutkować musiałyby uchyleniem zaskarżonego orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.

Sąd orzekł o kosztach postępowania odwoławczego na podstawie art. 119 k.p.ow. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. oraz art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 ze zm.). Wysokość zryczałtowanych wydatków postępowania odwoławczego została natomiast określona w oparciu o §3Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienia postępowania w sprawach o wykroczenia